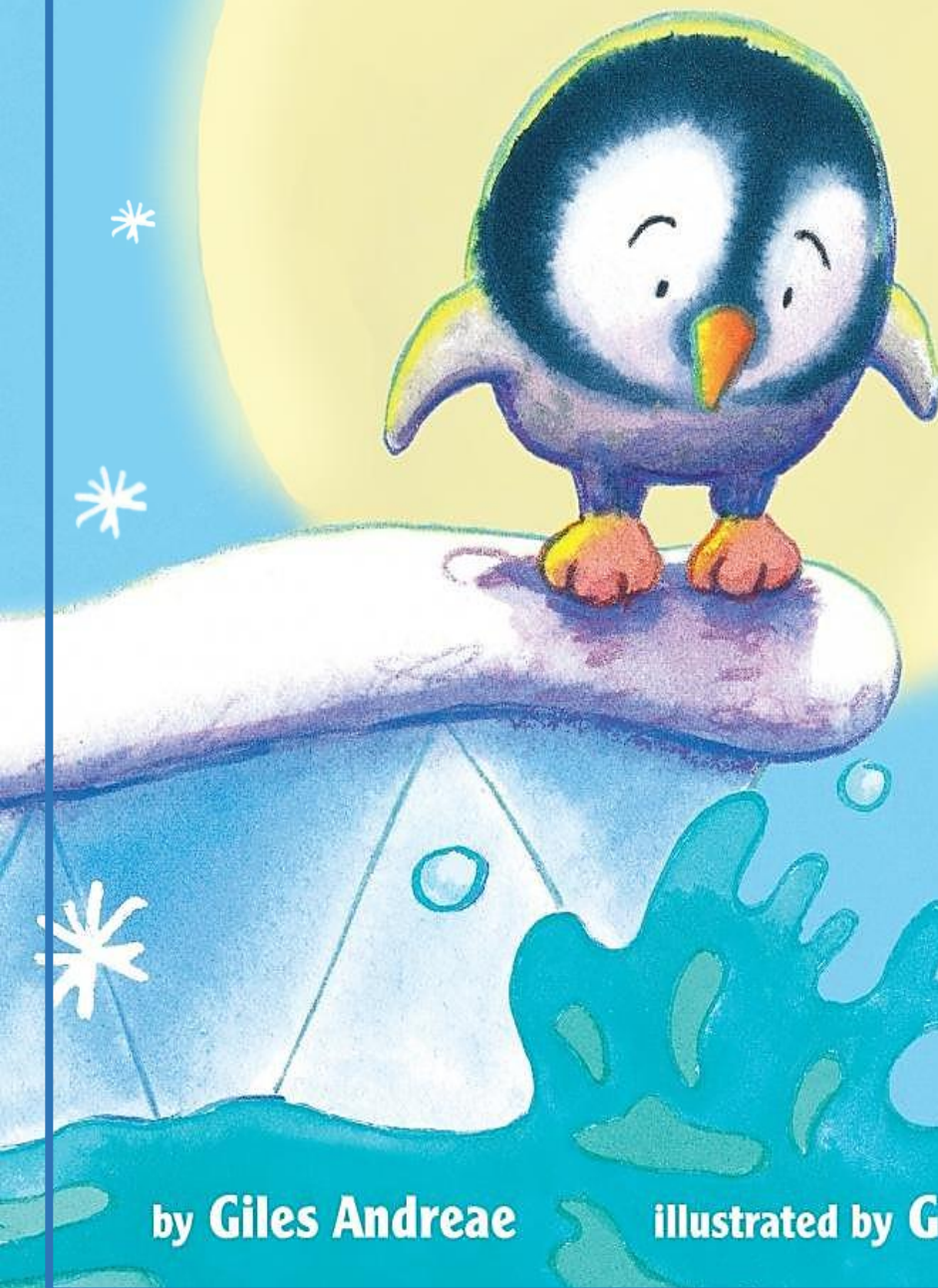

From the Bestselling Creators of *Giraffes Can't Dance*

Ο Γενναίος Μικρός Πγκουΐνος

by Giles Andreae

illustrated by Guy Parker-Rees

ORCHARD BOOKS
Carmelite House
50 Victoria Embankment
London EC4Y 0DZ

First published in 2017 by The Watts Publishing Group
This eBook edition published in 2017

ISBN 978 1 40834 657 0

Text © Giles Andreae 2017
Illustrations © Guy Parker-Rees 2017

The rights of Giles Andreae to be identified as the author and of Guy Parker-Rees to be identified as the illustrator of this work have been asserted by them in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

This ebook edition has been created using CircularfLO from Circular Software.

Orchard Books
An imprint of Hachette Children's Group
Part of The Watts Publishing Group Limited
An Hachette UK Company

www.hachette.co.uk

For our own little penguins. May you always
find the courage to jump! – G.A.

For my brave boys: Joe, James and Dylan – G.P.R.

Ο Γενναίος Μικρός Πιγκουίνος

Giles Andreae

Guy Parker-Rees

Στον κρύο ήλιο της Ανταρκτικής,
όπου ο παγωμένος ωκεανός τελειώνει,
ζούσε μια οικογένεια πιγκουΐνων,
μαζί με όλους τους πιγκουΐνους φίλους της.

Υπήρχαν παχουλοί,
υπήρχαν λεπτοί,
υπήρχαν πιγκουΐνοι κοντοί και ψηλοί,

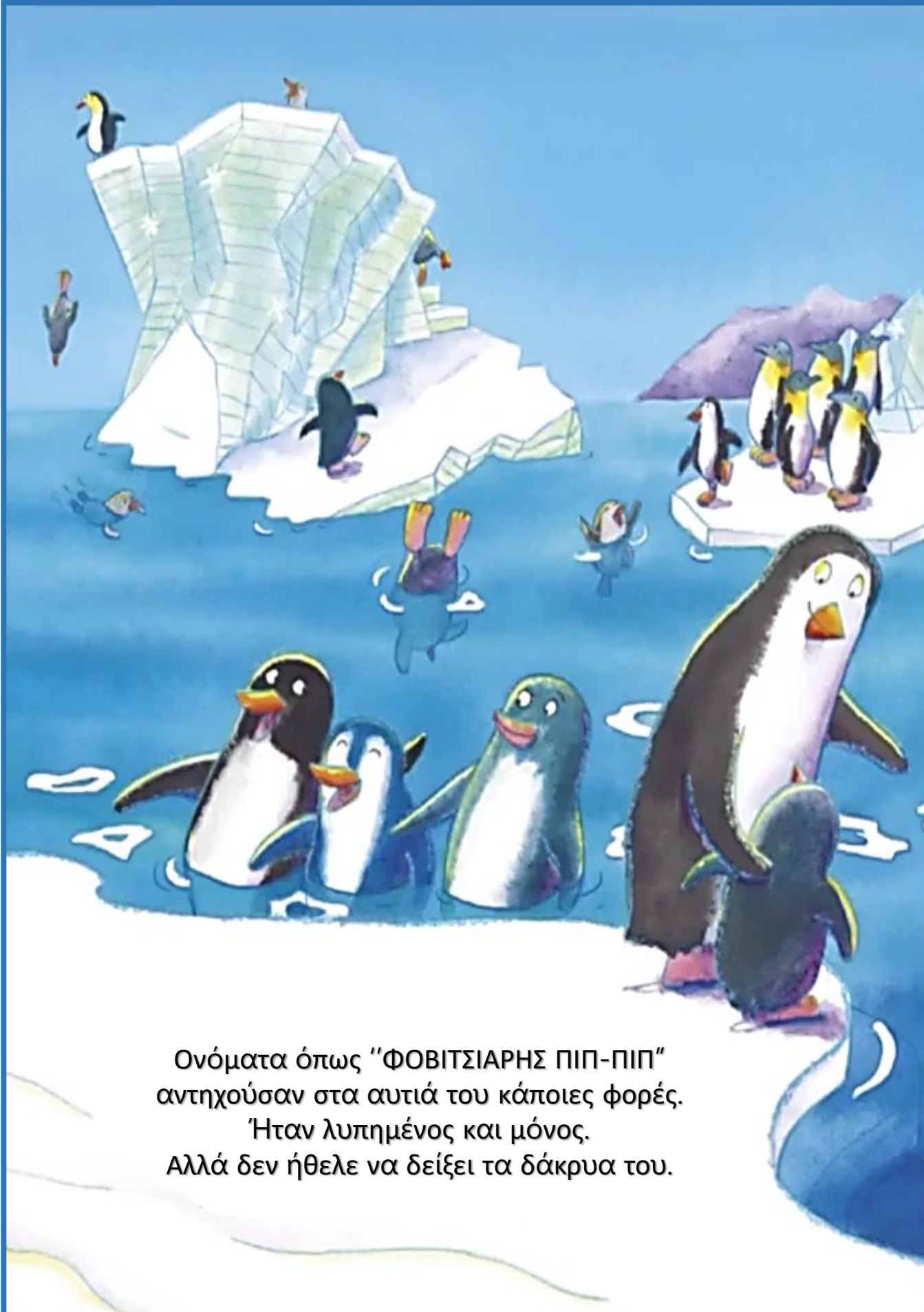

Αλλά ο μικρός πιγκουΐνος Πιπ-Πιπ
ήταν ο μικρότερος απ' όλους.

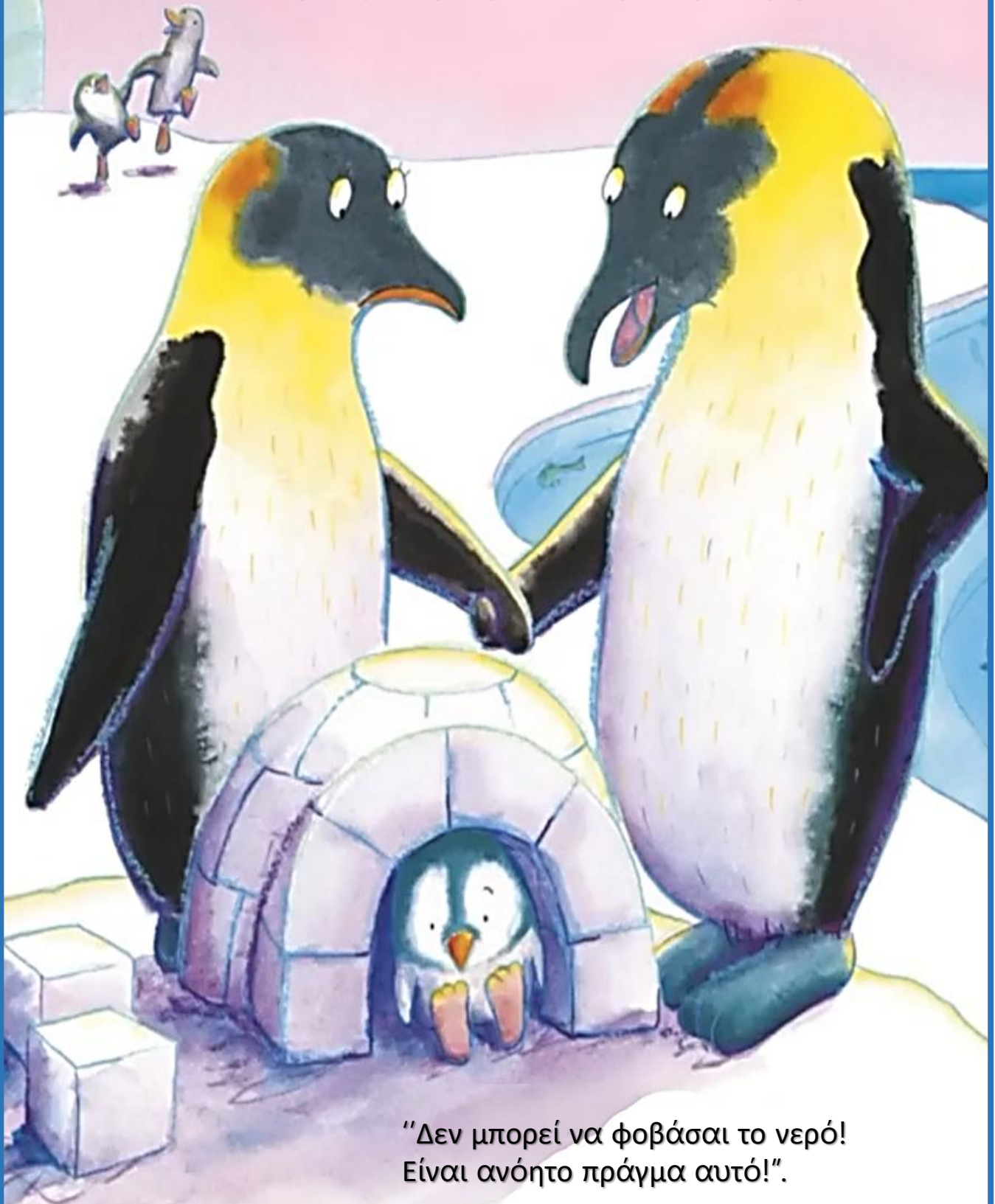
Και ενώ οι άλλοι πιγκουΐνοι
κολυμπούσαν ελεύθεροι και χαρούμενοι,
ο μικρός Πιπ-Πιπ έπαιζε μόνος του,
καθώς φοβόταν πολύ τη θάλασσα.

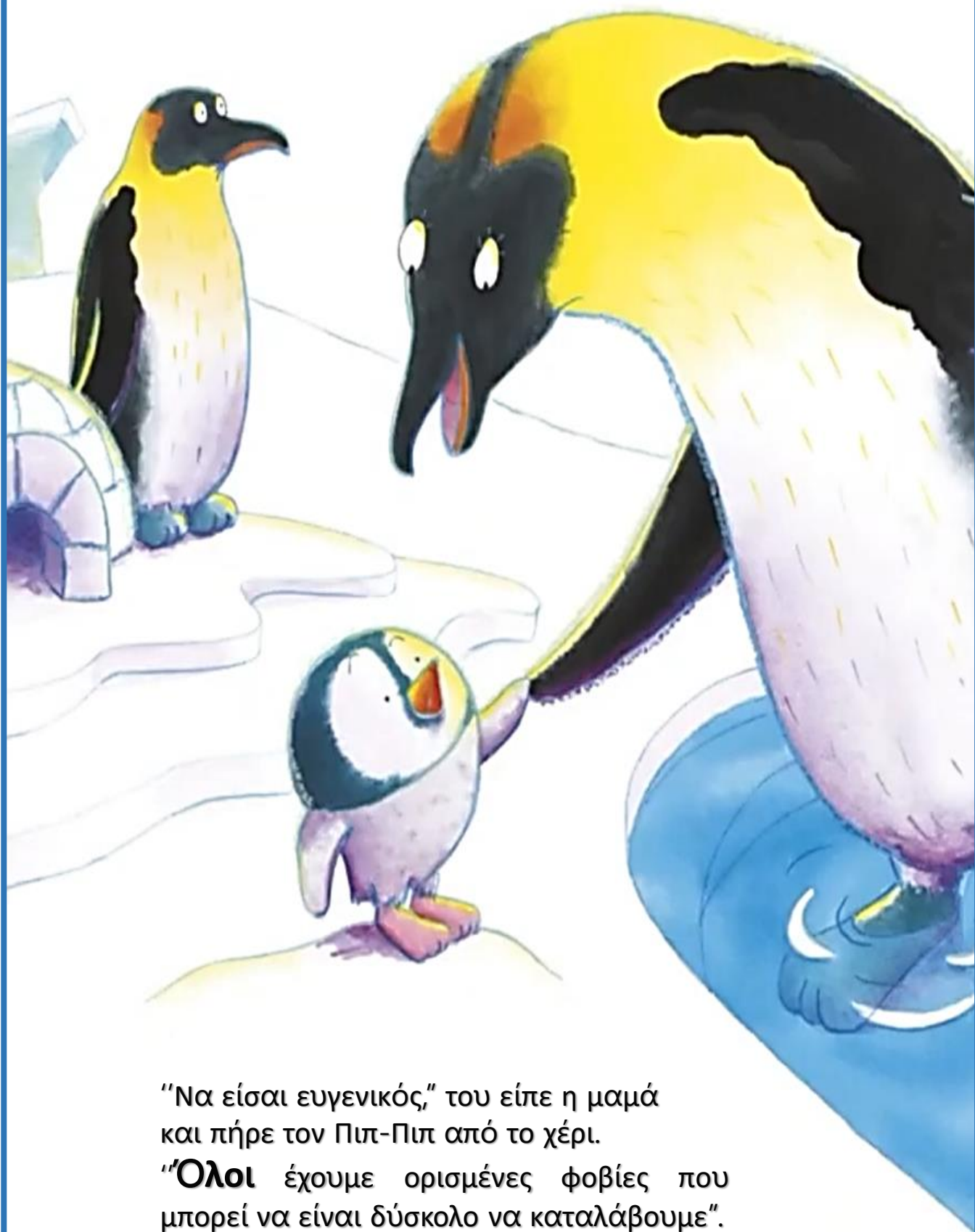
Ονόματα όπως “ΦΟΒΙΤΣΙΑΡΗΣ ΠΙΠ-ΠΙΠ”
αντηχούσαν στα αυτιά του κάποιες φορές.
Ήταν λυπημένος και μόνος.
Αλλά δεν ήθελε να δείξει τα δάκρυα του.

“Τι συμβαίνει Πιπ-Πιπ;”
Τον ρώτησε ο μπαμπάς του μια ωραία μέρα.

“Δεν μπορεί να φοβάσαι το νερό!
Είναι ανόητο πράγμα αυτό!”.

“Να είσαι ευγενικός,” του είπε η μαμά
και πήρε τον Πιπ-Πιπ από το χέρι.

“**Όλοι** έχουμε ορισμένες φοβίες που
μπορεί να είναι δύσκολο να καταλάβουμε”.

“Έλα, μικρέ Πιπ-Πιπ,
βούτηξε τα δάχτυλα των ποδιών σου εδώ, ακριβώς έτσι.
Το νερό είναι ήρεμο και ακίνητο τώρα.
Κάνε το σιγά σιγά”.

“Ναι, αλλά τι θα γίνει αν όλα παγώσουν,
μαμά;
Κι αν μπω μέσα και είναι αρκετά σκοτεινά
και βαθιά για μένα;
Κι αν... **ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ** να κολυμπήσω;

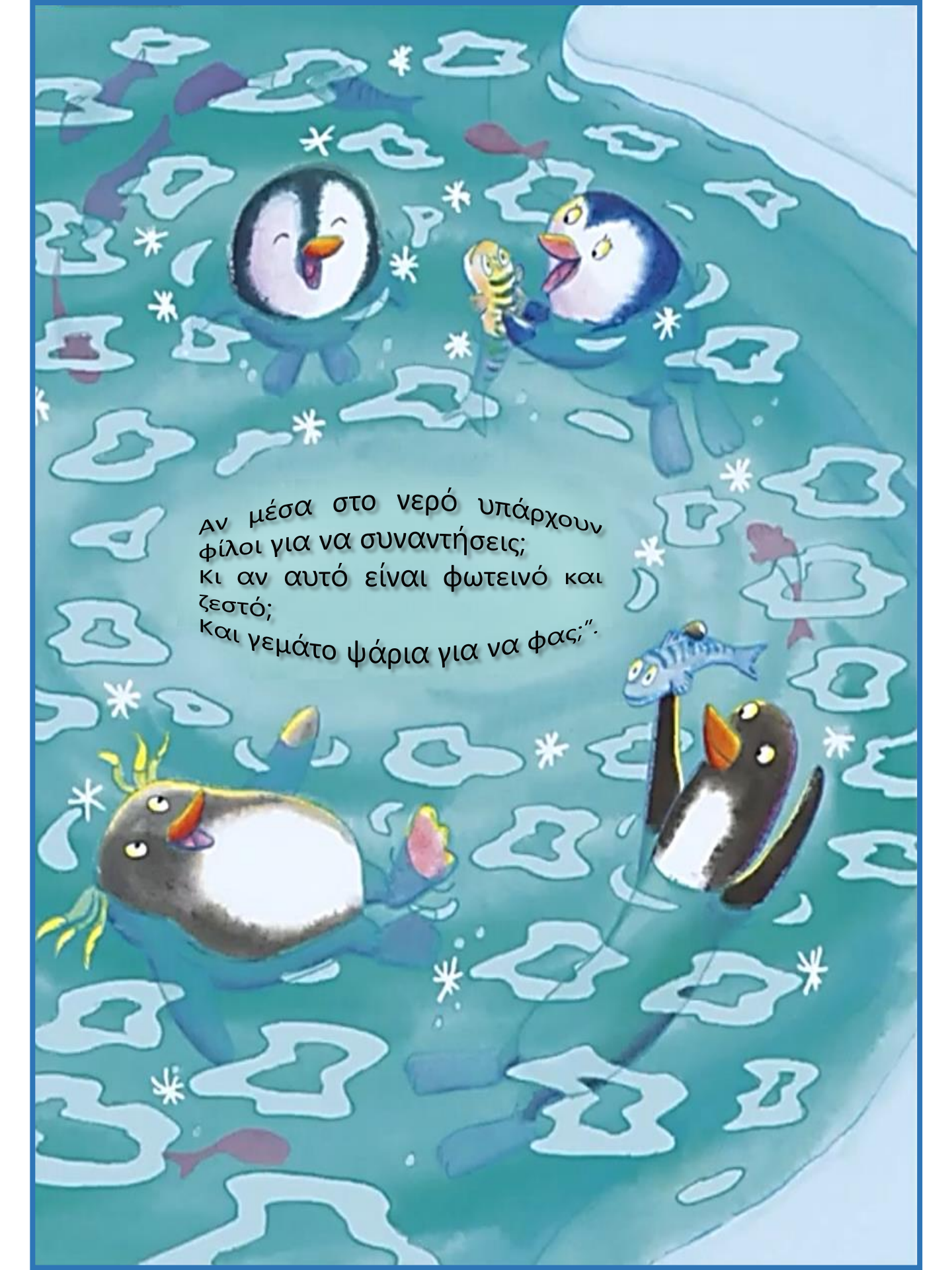

Κι αν υπάρχουν **ΤΕΡΑΤΑ** εκεί
και με μυρίσουν από τη φωλιά τους
και έρθουν να με **ΦΑΝΕ**
και δεν με ξαναδείς;"

“Καταλαβαίνω, αγάπη μου,” είπε η
μαμά του και τού έδωσε ένα φιλί.
“Αλλά Πιπ-Πιπ, αν τώρα
προσπαθήσεις να σκεφτείς κάτι
σαν αυτό...;

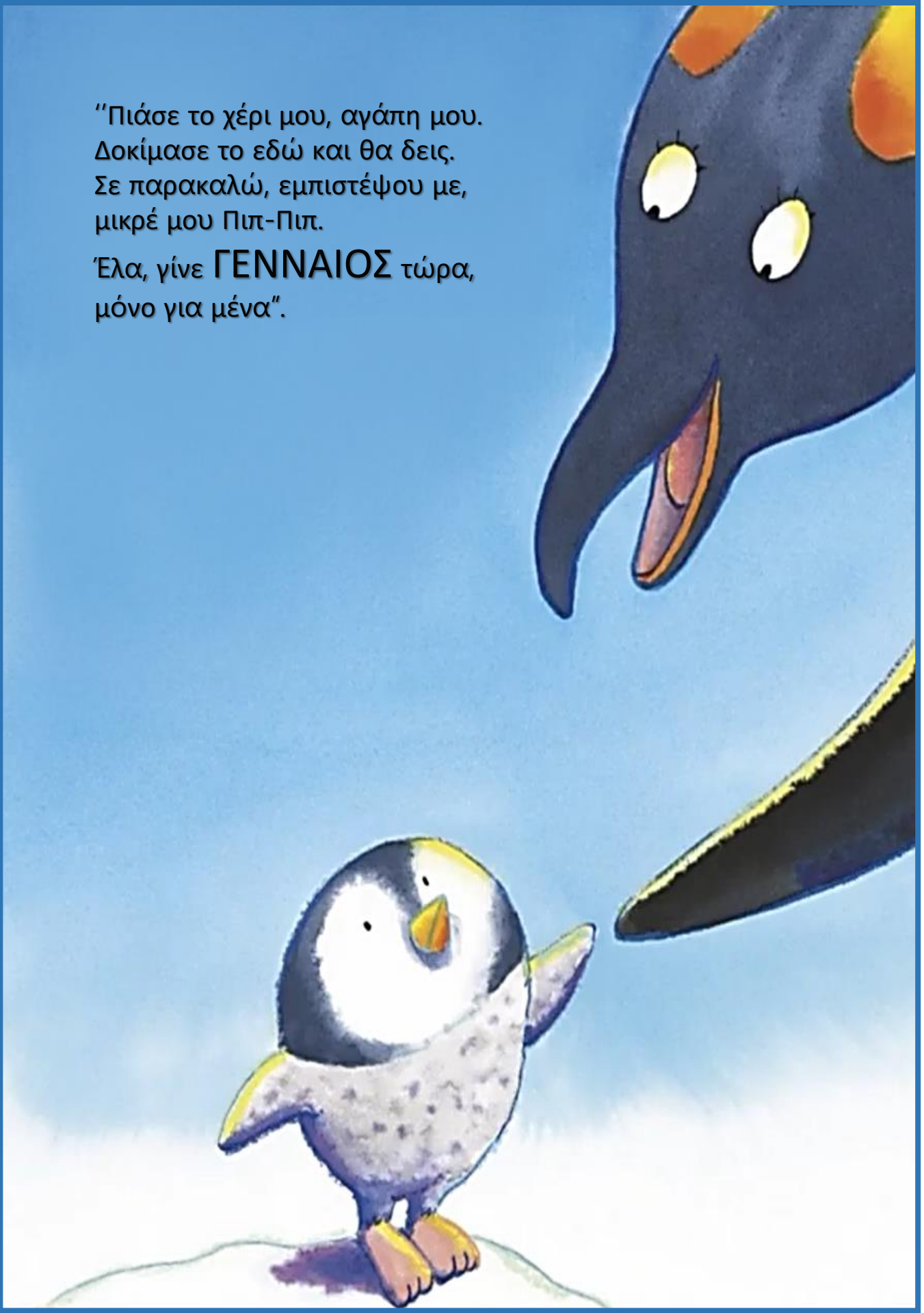

Αν μέσα στο νερό υπάρχουν
φίλοι για να συναντήσεις;
κι αν αυτό είναι φωτεινό και
ζεστό;
και γεμάτο ψάρια για να φας;”.

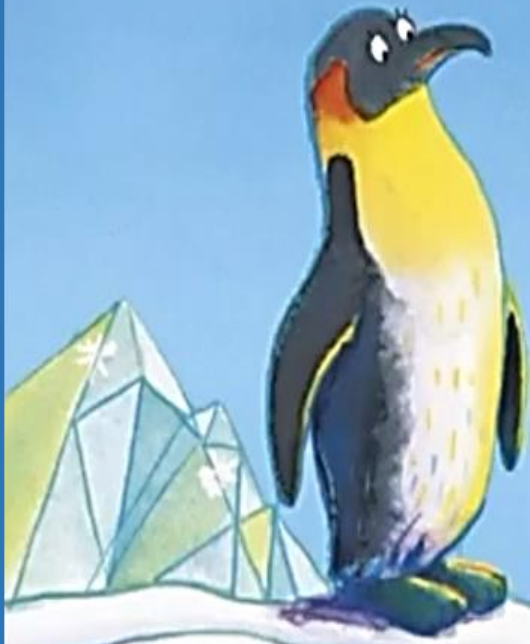
“Πιάσε το χέρι μου, αγάπη μου.
Δοκίμασε το εδώ και θα δεις.
Σε παρακαλώ, εμπιστέψου με,
μικρέ μου Πιπ-Πιπ.

Έλα, γίνε **ΓΕΝΝΑΙΟΣ** τώρα,
μόνο για μένα”.

Σιγά σιγά ο Πιπ-Πιπ πήρε το
δρόμο προς την άκρη του
πάγου που οδηγεί στο νερό.
Κοίταξε τον ωκεανό από την
παγωμένη ολισθηρή προεξοχή.

Ύστερα κοίταξε πίσω
τη μαμά του, και
καθώς η μικρή του
καρδούλα χτυπούσε
δυνατά, ο μικρός
Πιπ-Πιπ έκλεισε τα
μάτια του, κράτησε
την αναπνοή του
και...

...ΠΗΔΗΞΕ!

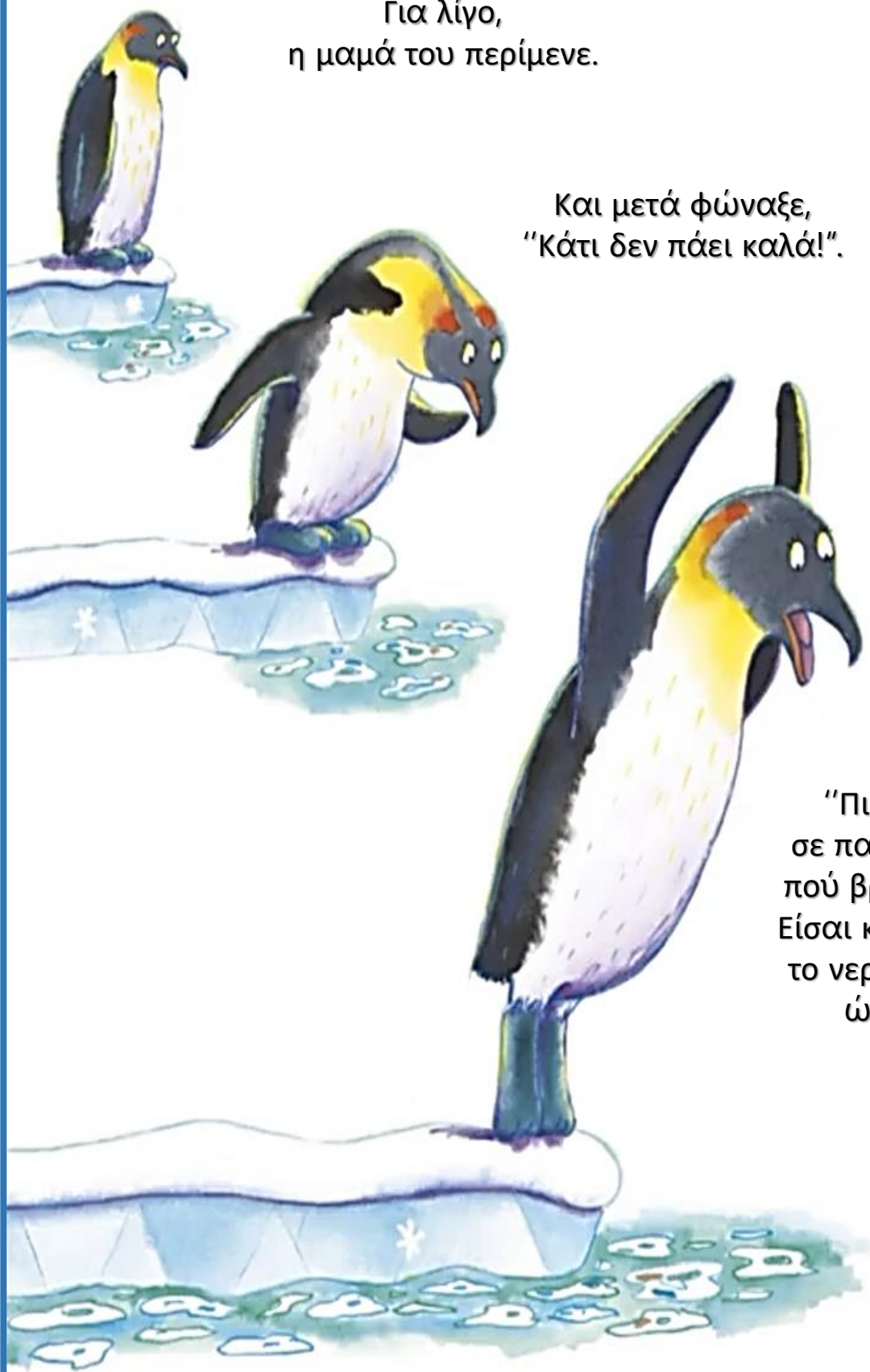
ПАТЭ!

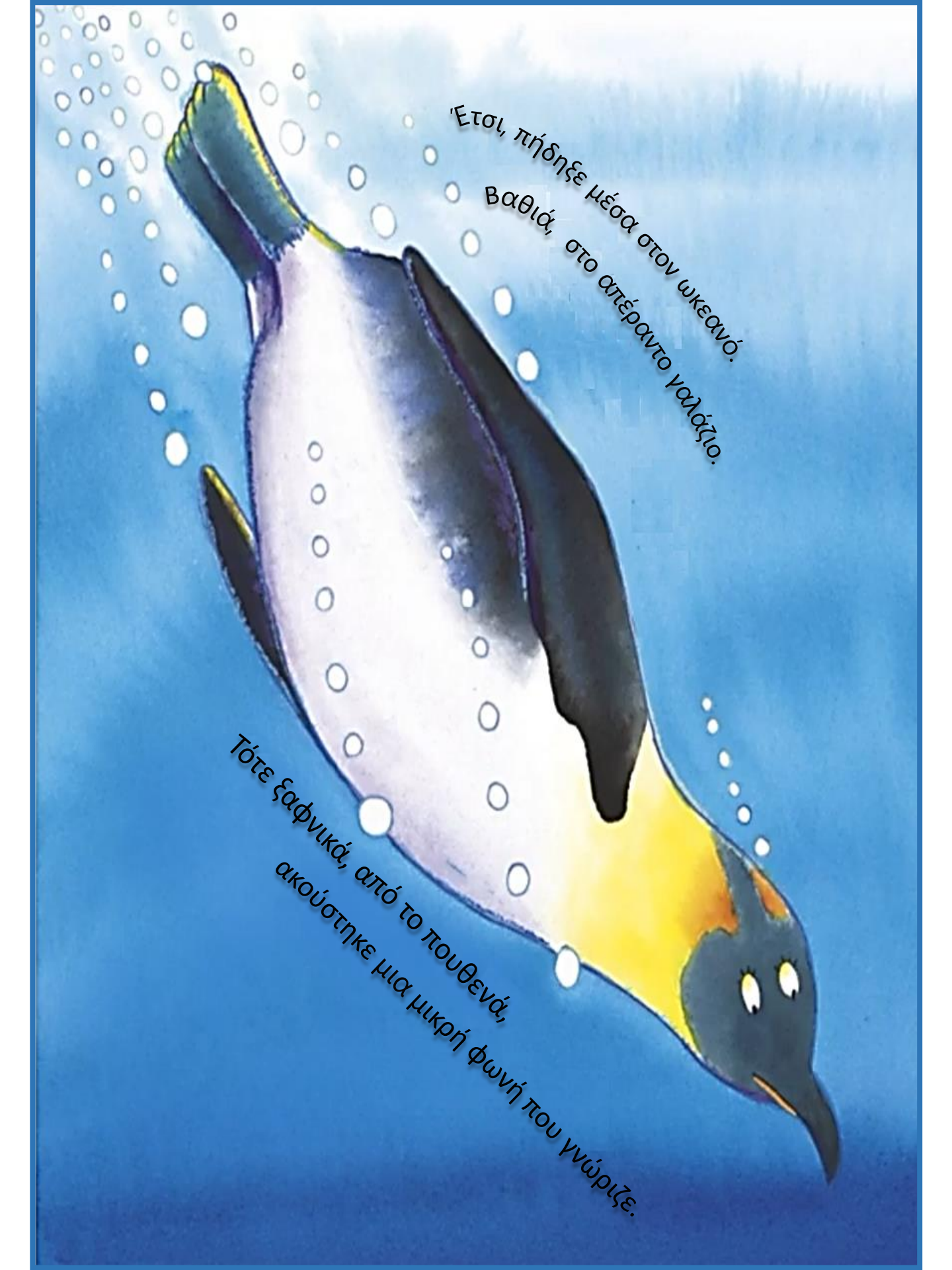

Για λίγο,
η μαμά του περίμενε.

Και μετά φώναξε,
"Κάτι δεν πάει καλά!".

"Πιπ-Πιπ,
σε παρακαλώ,
πού βρίσκεσαι;
Είσαι κάτω από
το νερό πολλή
ώρα!".

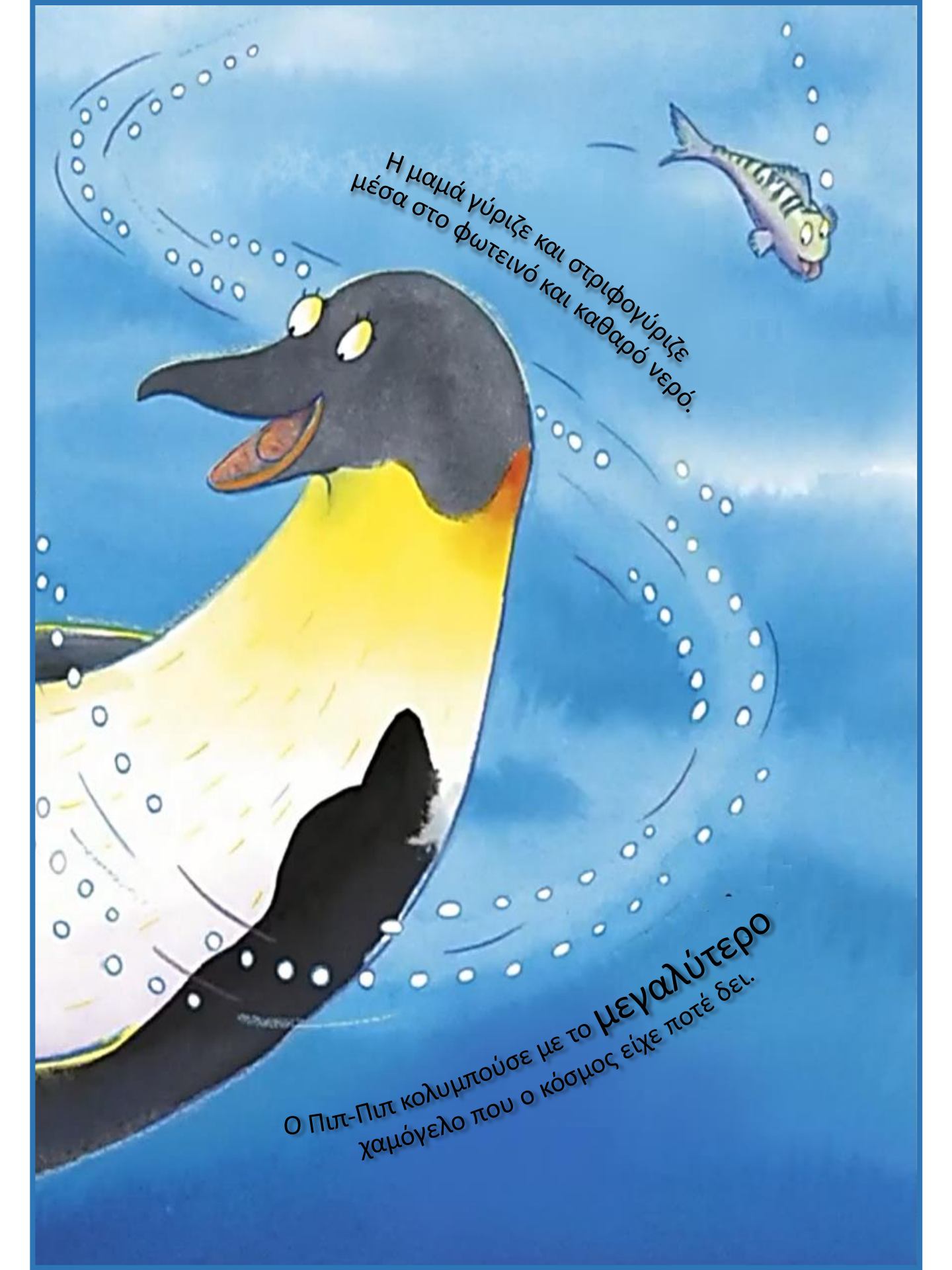

Έτσι, πήδηξε μέσα στον ωκεανό.
Βαθιά, στο απέραντο γαλάζιο.

Τότε ξαφνικά, από το πουθενά,
ακούστηκε μια μικρή φωνή που γνώριζε.

“Μαμά, μαμά, εδώ!
Μαμά, κοίτα με!
Κολυμπάω! Μαμά κολυμπάω!
Κοίτα, ΚΟΛΥΜΠΑΩ!
Μπορείς να το δεις;!

Η μαμά γύριζε και στριφογύριζε
μέσα στο φωτεινό και καθαρό νερό.

Ο Πιπ-Πιπ κολυμπούσε με το **μεγαλύτερο**
χαμόγελο που ο κόσμος είχε ποτέ δει.

Και όπως εκείνη παρακολουθούσε το μικρό της,
ακριβώς εκεί, μπροστά στα μάτια της,
βγήκε στην επιφάνεια

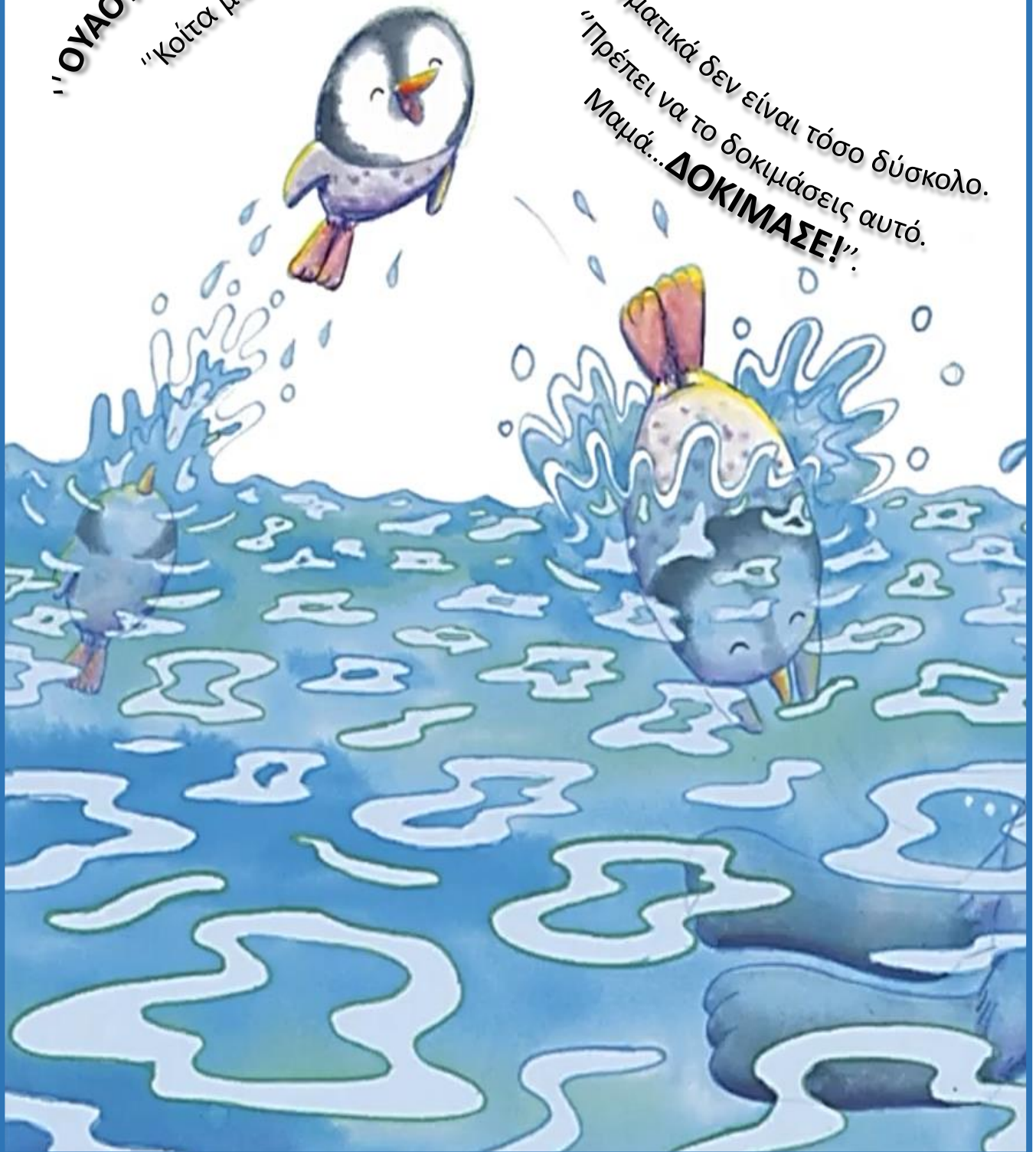

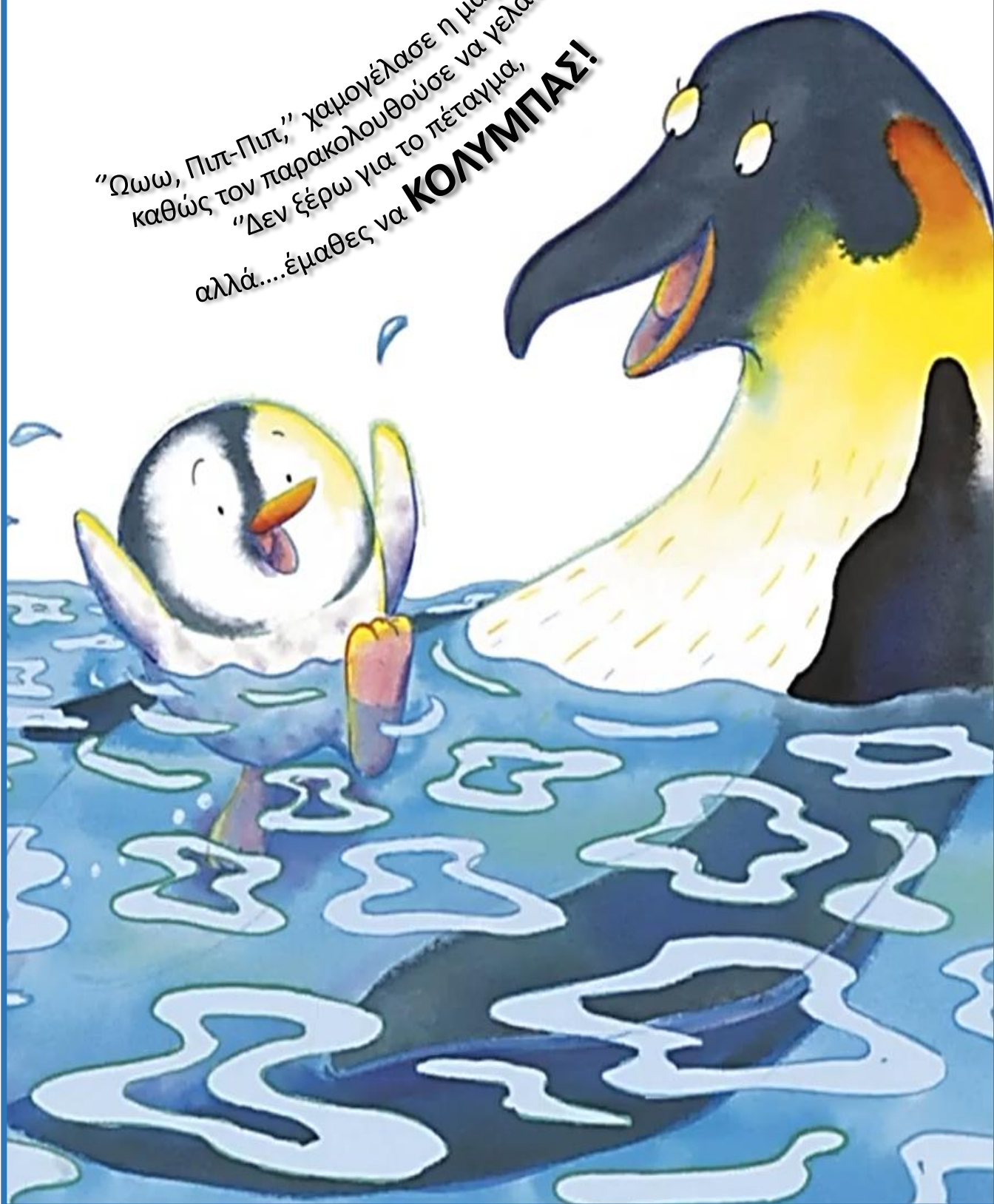
ΚΑΙ ΠΕΤΑΧΤΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ!

"ΟΥΑΟΥΟΥΟΥΙ!" φώναξε ο μικρός Πιπ-Πιπ.
"Κοίτα μαμά, μπορώ να πετάξω!"

Πραγματικά δεν είναι τόσο δύσκολο.
"Πρέπει να το δοκιμάσεις αυτό.
Μαμά... **ΔΟΚΙΜΑΣΕ!**"

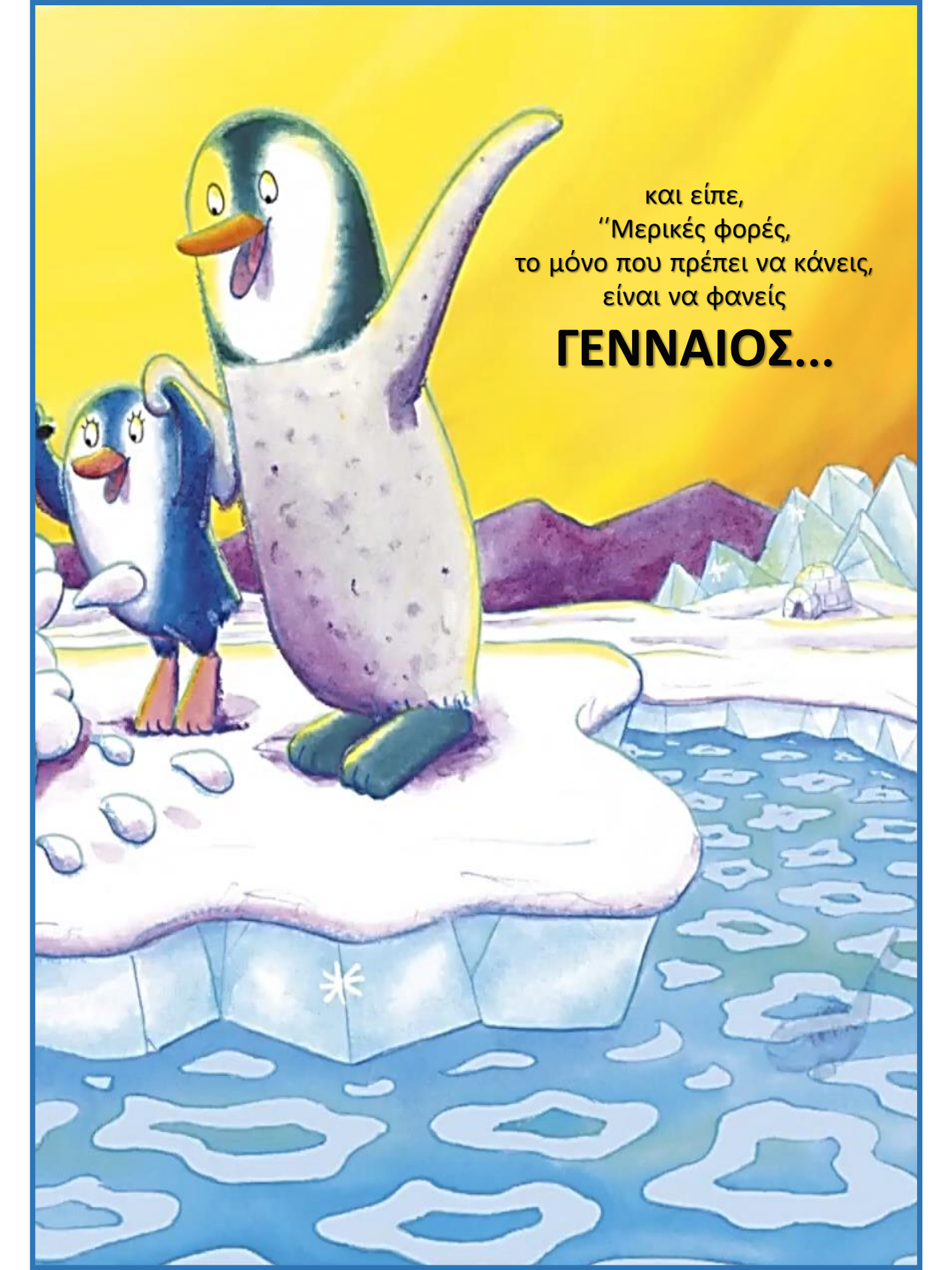

“Ωωω, Πιπ-Πιπ,” χαμογέλασε η μαμά του,
καθώς τον παρακολουθούσε να γελάει.
“Δεν ξέρω για το πέταγμα,
αλλά....έμαθες να **ΚΟΛΥΜΠΑΣ!**”

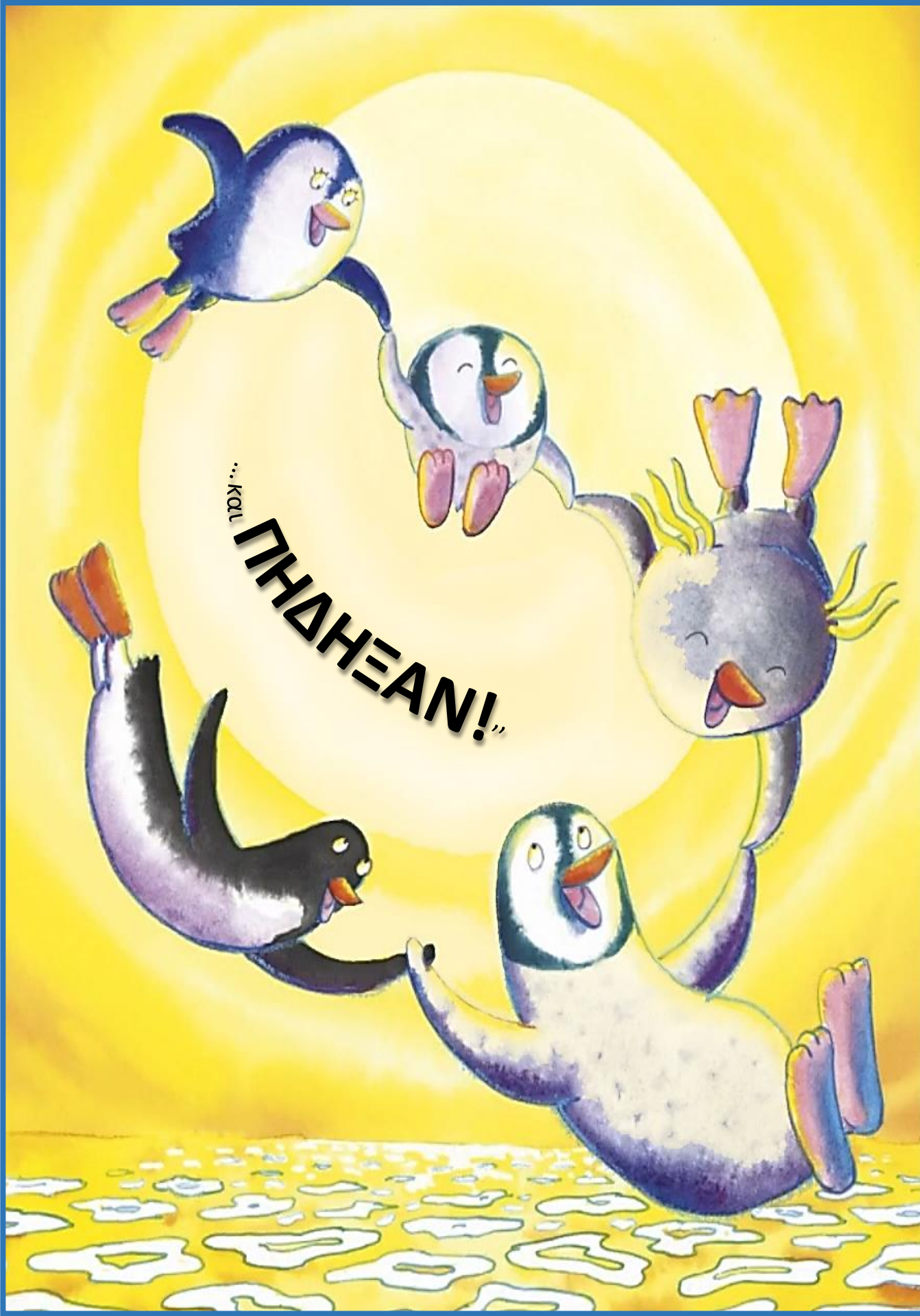
Τότε, όλοι οι φίλοι μαζεύτηκαν γύρω
από τον Πιπ-Πιπ, που προσγειώθηκε
με ένα **ΠΕΤΑΓΜΑ**

και είπε,
"Μερικές φορές,
το μόνο που πρέπει να κάνεις,
είναι να φανείς

ΓΕΝΝΑΙΟΣ...

...και
ΠΗΔΗΕΑΝ!